

يَا حَكِيمٌ، إِنَّ هَذَا الْمَالَ حَصِيرٌ حُلُوٌ

از حکیم بن حزام رضی الله عنہ روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم چیزی خواستم، به من عطا کرد؛ بار دوم و سوم نیز درخواست کردم و هر بار عطا نمود؛ آنگاه فرمود: «يَا حَكِيمٌ، إِنَّ هَذَا الْمَالَ حَصِيرٌ حُلُوٌ، فَمَنْ أَحَدَهُ بِسَخَاوَةٍ تَفْسِيرُكَ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ أَحَدَهُ بِإِشْرَافٍ تَفْسِيرُكَ لَمْ يُبَارِكْ لَهُ فِيهِ، وَكَانَ كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، وَالْيَدُ الْعُلَيَا حَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى»؛ «اى حکیم، این مال دنیا دلچسب و شیرین است. هر کس آن را سخاوتمندانه - و بدون طمع - دریافت کند، برایش با برکت خواهد بود؛ و هر کس با اصرار از روی حرص و طمع آن را به دست بیاورد، برایش برکتی خواهد داشت. - چنین شخصی - مانند کسی خواهد بود که می خورد، اما سیر نمی شود. و دستِ بالا (بخشنده) از دست پایین (گیرنده) بهتر است». حکیم رضی الله عنہ می گوید:

گفتم: ای رسول الله، سوگند به ذاتی که تو را به حق مبعوث کرده است، پس از شما تا زنده باشم از هیچکس چیزی خواهم خواست. بنابراین زمانی که ابو بکر رضی الله عنہ در دوران خلافتش حکیم رضی الله عنہ را فرامی خواند تا چیزی به او بدهد، حکیم قبول نمی کند؛ سپس عمر رضی الله عنہ او را فرامی خواند تا چیزی به او بدهد، ولی حکیم نمی پذیرد. لذا عمر رضی الله عنہ می گوید: ای مسلمانان، من شما را گواه می گیرم که سهم حکیم را از غنیمتی که الله به او داده است بر او عرضه کردم، ولی او از پذیرش آن خودداری می کند. به اینگونه حکیم رضی الله عنہ پس از رسول الله صلی الله علیه وسلم، تا وقتی زنده بود، از هیچکس چیزی قبول نکرد.

[صحيح] [متفق عليه]

حکیم بن حزام رضی الله عنہ نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده و از ایشان طلب مال نمود و رسول الله صلی الله علیه وسلم به وی عطا نمود؛ بار دیگر طلب نمود و برایش عطا نمود، سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم به وی فرمود: ای حکیم، مال چیزی محبوب است که نفس انسان بدان تمایل دارد و طبیعتاً مشتاق آن است؛ پس برای کسی که دون خواستن (گدایی) بباید و آن را بدون اصرار و طمع و چشم داشت و اشتیاق، بدان دست یابد، الله متعال در آن برکت قرار می دهد، اما کسی که با چشم داشت و اشتیاق و طمع در پی آن باشد و با اصرار آن را به دست آورد، الله متعال در مال وی برکت نمی نهد، مانند کسی که می خورد اما سیر نمی شود، و دستِ بالا (بخشنده) از دست پایین (گیرنده) بهتر است، حکیم گفت: گفتم: ای رسول الله، سوگند به کسی که تو را به حق مبعوث کرده است، بعد از تو، تا از دنیا بروم از کسی چیزی خواهم خواست. خلیفه رسول الله صلی الله علیه وسلم ابو بکر رضی الله عنہ چیزی به او بدهد؛ اما حکیم رضی الله عنہ از پذیرفتن آن خودداری می کند؛ از این رو عنہ نیز او را فرامی خواند تا چیزی به او بدهد؛ اما حکیم رضی الله عنہ از پذیرفتن آن خودداری می کند؛ از این رو عمر رضی الله عنہ مردم را گواه می گیرد و می گوید: ای گروه از مسلمانان، گواه باشید که من از مال غنیمت که مسلمانان آن را بدون جنگ و جهاد با کفار بدست آوردنده به حکیم رضی الله عنہ دادم اما او نپذیرفت، به این ترتیب حکیم رضی الله عنہ بعد از این که از رسول الله صلی الله علیه وسلم مال طلب نمود، اصرار می کند که تا زنده است چیزی از کسی دریافت نکند تا این که وفات نمود رضی الله عنہ

النّجّات الخيريّة
ALNAJAT CHARITY

